

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal

jaargang 11 • nr 6 • december 2006

2 COLUMN

3 BACK TO THE ROOTS

4 NIEUWS VAN DE BOB

5 GEZOCHT!

6 EEN RELATIE VAN 50 JAAR

8 SEIN-HUISJE IN DE SPOOR KUIL

Mevrouw Van Rijn

foto: Willemien Geboers

DOOR GERT OLTHUIS

“W weet je wel dat het échte Bottendaal in dit deel van de wijk ligt?,” vroeg een bewoner van de Vondelstraat me onlangs. Historisch gezien klopt dat. Toen stadhouder Willem 2 eind 17de eeuw besloot nieuwe verdedigingswerken rond de stad te bouwen, verrees er op de plaats waar nu de Van Oldenbarneveldtstraat is een vestingbouwwerk: ‘Bottendael’. Eind 19de eeuw werd de vestingstad, die Nijmegen tot dan toe was, ontmanteld en werd ook Bottendael gesloopt om ruimte te creëren voor woningen.

Anno nu is Bottendaal toch vooral ook Bottendaal vanwege haar bewoners. Daarom vindt de redactie van de Zeeheld het hoog tijd de bewoners zelf een stem te geven in het wijkblad. De ‘BottendalerBrief’ is een door-

geefbrief waarin Bottendalers hun ei kwijt kunnen over de wijk. Het is een forum voor belevenissen, ervaringen en grieven omtrent Bottendaal. Alles mag – een ode, gedichten, een klaagzang, noem maar op – als het maar binnen de grenzen van het betamelijke blijft.

Degene die de BottendalerBrief geschreven heeft, mag zelf het stokje doorgeven door de volgende schrijver uit te nodigen. Op die manier raakt u niet alleen op de hoogte van wat de redactie over de wijk te vertellen heeft, maar ook van wat u aan elkaar kwijt wilt over wonen in Bottendaal.

De aftrap wordt verricht door Dries van Os. Over zijn filosofiespel heeft u eerder dit jaar in de Zeeheld kunnen lezen. Hij kreeg veel reacties van Bottendalers en vertelt hoe het verder ging. ■

Het filosofiespel ‘Zeker’ is bijna af.

In het septembernummer van De Zeeheld verscheen een artikel over het spel Zeker. Het filosofiespel waarmee ik bezig ben en dat nog niet echt af was. In het stukje werd een oproep gedaan voor proefspelers. Ik kreeg reacties vanuit verschillende hoeken.

Jeroen speelde het artikel door aan Dick. Dick werkt op een VMBO in Maarssen en wilde het spel daar uitproberen. Nadja kreeg het artikel van een vriendin. Ze is leraar in opleiding en zorgde er voor dat ik het spel

op de lerarenopleiding en haar stageschool kan spelen. Met José en Susan heb ik het spel bij mij thuis gespeeld. We kozen het onderwerp vakanties. Michiel vroeg me of het misschien geschikt was voor zijn leerlingen op Werkenrode. Via andere wegen kreeg ik vragen vanuit een basisschool, een HBO en de Kinderuniversiteit te Oss.

Ik was gewend om het spel te spelen met leerlingen van het gymnasium. Dankzij de reacties op de oproep ben ik met andere

COLOFON

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal
verschijnt 6 keer per jaar en
wordt huis-aan-huis bezorgd
op ca. 2000 adressen.

Redactie:

Karin Albers
Jozé van den Hurk
Bas Janssen
Janneke van den
Nieuwenhuizen
Gert Olthuis
Anne-Marie van der
Straaten

Fotografie:

Willemien Geboers

Lay-out:

Martin van Els

Redactieadres:

Buurtkantoor Bottendaal,
Burghardt v/d Berghstraat 114,
6512 DR Nijmegen, e-mail:
dezeeheld@yahoo.com

Het volgende nummer ver-
schijnt eind februari 2007.
Kopij, liefst digitaal, uiterlijk 2 fe-
bruari mailen of inleveren
op het redactieadres.

ogen naar het spel gaan kijken. Wat ik kon geven, was het spel zoals ik dat had, maar dat was slechts geschikt voor het gymnasium. Het eerste wat ik heb gedaan, was de mensen vragen of ze mij nog wat tijd wilden geven om te kijken of ik het spel geschikt kon maken voor hun doelgroepen.

Met deze concrete doelgroepen voor ogen heb ik heel wat helder gekregen. Het werd me duidelijker waar de strijd in het spel om gaat. Eerst had ik één speelniveau, nu vier. Eerst was het speelbaar vanaf 14 jaar, nu vanaf 12 jaar. Waarschijnlijk heb ik het nu te ver uit elkaar gehaald en zal ik uitkomen op twee speelniveaus. Maar dat wordt pas zeker als de nieuwe reacties binnen zijn. De eerste berichten zijn gelukkig veelbelovend. ■

Dries van Os

Back to the roots

Yu-Lin en An-Mei in China

Drieënhalve week trokken ze door China, van Hongkong tot in hun geboorteland, aan het hooggebergte van Tibet. Ze maakten minder ruzie dan thuis en ze hadden een supervakantie maar er gaat toch niets boven Bottendaal.

DOOR: KARIN ALBERS

In april 2006 vlogen Fred Polman en Yvonne Albers met hun dochters Yu-Lin en An-Mei naar China. Fred en Yvonne wilden hun dochters laten zien waar ze geboren zijn. Tien jaar geleden werd An-Mei geadopteerd, drie jaar daarvoor Yu-Lin. Toevallig komen beide meisjes uit hetzelfde weeshuis in de stad Chengdu.

Panda-beren

Chengdu stond daarom bovenaan de lijst met bestemmingen. Deze stad ligt in de binnenlanden, tegen het Himalaya-gebergte aan. De streek is bekend vanwege de panda-beren. Ze bezochten een panda onderzoekscentrum. "De panda-beren waren het leukste van onze reis", zeggen de meiden, "het zijn hele vrolijke dieren. We mochten ze gewoon aaien. Zolang ze maar bamboe hebben zijn ze tevreden. Dan hoef je niet bang voor ze te zijn."

Wereldstad

Yu-Lin en An-Mei gingen samen met Fred en Yvonne naar het weeshuis waar ze als baby een tijdje verbleven. Dat was indrukwekkend. In het weeshuis leek niet veel veranderd, vertelt Fred, maar in de stad des te meer: "Chengdu is een wereldstad geworden. We herkenden het centrum niet meer. We hebben lang

gezocht om het hotel te vinden waar we sliepen toen we Yu-Lin ophaalden. Dat lukte alleen met behulp van een gids." Niet alleen de bouwwerken en wegen in Chengdu zijn anders dan tien jaar geleden. Fred: "De mensen in China zijn veranderd. Ze zijn open en vriendelijk, dat was tien jaar geleden veel minder. Helaas spreken maar weinig mensen Engels. Soms begonnen ze in het Chinees tegen de kinderen maar daar schoten we niets mee op."

Internetcafé

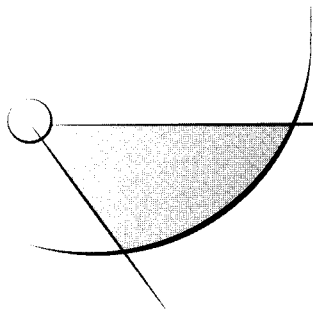
Ook anders dan tien jaar terug was het contact met het thuisfront. Op een gegeven moment was Fred zijn oudste dochter kwijt. Hij vond haar uiteindelijk in het internetcafé van het hotel. Yu-Lin zat te msn-en met hun Nijmeegse buurjongen Mart. Ook via de website www.anmeiyulin.waarbenjij.nu hielden ze de mensen in Nederland op de hoogte van hun belevenissen.

Koekjes

De buurt en de school hebben enorm meegeleefd met Yu-Lin en An-Mei. Toen de kinderen van de Driemaster hoorden van de reis, begonnen ze spontaan een actie om geld in te zamelen voor het kindertehuis in Chengdu. Onder andere door het verkopen van spulletjes en zelfgebakken koekjes wisten de kinderen 500 euro op te halen. Daar is wat speelgoed van gekocht voor de weeskinderen, maar het grootste deel van het bedrag, 400 euro, is in geld aan het weeshuis geschonken. Fred en Yvonne denken dat het geld zal worden gebruikt om een kind met een kleine handicap, zoals een hazenlip, te laten opereren.

Elke dag rijst

Behalve in Chengdu is de familie Polman ook in Hongkong geweest, op een eiland voor de kust en in een gebied in het Zuiden met hele grillige bergen. Daar hebben ze een fietstocht gemaakt. Al met al was het een fantastische reis. Toch zouden Yu-Lin en An-Mei niet in China willen wonen: "Het was mooi en we hebben minder ruzie gemaakt dan thuis," vertelt Yu-Lin, "maar het stonk ook vaak en op het laatst was ik het eten zat, we kregen elke dag rijst!" ■

Nieuws van de BOB

DOOR: JOZÉ VAN DEN HURK

ROC

Begin januari komen het ROC (Regionaal Opleidingen Centrum) en NS Rail op bezoek bij bewonersorganisatie Bottendaal (de BOB). Doel is de ontwikkelingen rond de nieuwbouw van het ROC te bespreken. Wat de BOB betreft is de toekomstige verkeersafwikkeling een belangrijk gespreksonderwerp.

Touringcars

Wethouder verkeer – Jan van der Meer – heeft toegezegd dat de touringcaropstapplaats aan de Arend Noorduijstraat binnen uiterlijk zes maanden wordt verplaatst. De BOB houdt een vinger aan de pols.

opruimronde op een speelveldje

René Hagels *foto: Willemien Geboers*

Afscheid

René Hagels stopt na tien jaar (!) als BOB-lid. De penningmeester wacht nog even tot er een opvolger is. De BOB bedankt René al vast enorm voor zijn jarenlange inzet voor de wijk.

Jongerenpeelveld

Goed nieuws voor de jeugd in Bottendaal: de jongerenpeelplek – voorheen 'the Cage' – komt terug in de wijk. Iets waar eerst de werkgroep Dobbelman

en vervolgens de BOB lang op hebben gehamerd bij de gemeente. Het veld komt te liggen aan de voet van de Turmacflat. Dat is de flat die aan de stationszijde, direct aan de Graafsebrug ligt. Half november zijn de jongeren en de toekomstige burens door de gemeente geïnformeerd over de plannen. De jongeren hadden nog wel wat op- en aanmerkingen bij de getoonde tekeningen, maar zijn over het algemeen tevreden met het aanbod. De BOB is vooral tevreden dat het jongerenpeelveld dat moest wijken voor de nieuwbouw op het Dobbelmanterrein, eindelijk terugkeert. De plannen worden ook nog voorgelegd aan de leerlingen van Basisschool De Driemaster omdat het de bedoeling is dat ook zij straks het speelveld gaan gebruiken. 'Straks', is het voorjaar van 2007, want dan moet het speelveld er liggen. Voor die tijd moet nog wel een bestemmingsplanwijzigingsprocedure worden doorlopen.

Website

De oproep die de BOB een tijd geleden deed aan 'bouwers' voor een wijkwebsite, heeft verrassend veel reac-

ties opgeleverd. De BOB wil via deze weg iedereen die zo enthousiast heeft gereageerd hartelijk bedanken. Inmiddels zijn er een bouwer (Maarten van der Arend van Van der Arend Automatisering) en een vormgever (Ingrid Langhout van Maff Design) gekozen en is een voorbereidingsgroepje aan de slag om zich te buigen over de inhoud van de site. Fotograaf Erik Schoeber is zo vriendelijk om zijn foto's beschikbaar te stellen. Streven is om komend voorjaar de mooiste en beste site van Nijmegen te lanceren: www.bottendaal.nl

Wijkbeheerplan

In november vond er een evaluatie plaats van het gemeentelijk wijkbeheerplan, waarvoor Bottendaal een proefwijk is. De BOB was er flink vertegenwoordigd. De BOB vond en vind een wijkbeheerplan een goed idee, maar constateert dat er wel het een en ander verbeterd kan worden. Op de eerste plaats zouden de wijkbewoners voortaan veel meer bij het beheerplan betrokken moeten worden. Kritisch is

de BOB ten aanzien van de resultaten van het plan. Driekwart van de maatregelen zijn niet uitgevoerd en datgene wat er gedaan is valt over het algemeen onder het reguliere wijkonderhoud. Verder constateert de BOB dat de rol van de wijkwethouder onduidelijk is. De gemeente maakt nu een eindrapport maken dat naar de wethouder gaat en vervolgens weer opnieuw met de BOB wordt besproken.

Vondelparkje

Met dank aan de mozaïekers, ligt het Vondelparkje aan de Arend Noordijnstraat er prachtig bij. Maar liefst vijftig (!) buurtbewoners staken er afgelopen zomer minstens veertig uur per persoon in. Indrukwekkend. Dat is ook het oordeel van de BOB en de gemeente. Het parkje lijkt af, maar de oplettende bezoeker ziet wellicht dat er nog twee kolommen 'bemozaïekt' moeten worden. De gemeente heeft inmiddels laten weten dat de financiën het toelaten om deze laatste puntjes op de 'i' te zetten. Wat de mozaïekers betreft is daarmee het einde echter nog niet in zicht. Binnen de Vondelparkclub is er animo om door te gaan. Samen mozaïeken is een fantastisch ontmoetingsmiddel gebleken. Bovendien ziet de 'Vondelclub' nog genoeg plekjes in de wijk die verfraaid kunnen worden. De BOB juicht een voortzetting toe - het mozaïeken vergroot het onderlinge contact en maakt de wijk ook nog eens mooier - en hoopt dat de initiatiefne-

BOB zoekt dringend nieuwe leden

Bewonersorganisatie Bottendaal - beter bekend als De BOB - is dringend op zoek naar nieuwe leden. Voel je je betrokken bij Bottendaal? En lijkt het je leuk om je in te zetten voor het wel en wee van de wijk? Meld je dan aan bij de BOB. Ze wachten er met smart op je.

Meer weten, of je gewoon aanmelden: neem dan contact op met Helma Boerboom, voorzitter van de BOB, telefoon 356 68 86 of email hboerboom@planet.nl

mers geld weten te vinden voor hun plannen. Daar waar mogelijk zal de bewonersorganisatie ze daarin bijstaan.

Help de speelveldjes behouden!

Volgens de gemeente Nijmegen heeft onze wijk aan drie speelveldjes genoeg. Toen zij in 1991 besloot vier van de zeven speelplekken op te doeken, kwamen wijkbewoners in actie. Ze stelden de gemeente voor om zelf die plekken te onderhouden. Dat is goedkoper en op die manier zouden ze alle zeven kunnen blijven bestaan. De gemeente ging akkoord en de Bewonersgroep Behoud Speelveldjes Bottendaal (BBSB) werd officieel beheerder van de veldjes. Vorig jaar dreigden opnieuw vier speelplekjes te verdwijnen. Door ingrijpen van

het bestuur kon dit worden afgewend en zelfs omgedraaid.

Uiteindelijk heeft de BBSB subsidie ontvangen om de speelplekjes op te knappen! Het afgelopen jaar zijn er nieuwe speeltoestellen geplaatst. Drie speelveldjes zijn aangewezen als 'kernspeelplaats'. De andere hebben die status niet. Het bestuur van de BBSB wijst erop dat deze wel eens zouden kunnen verdwijnen als we niet alert blijven.

Club verjongen

Een sterke BBSB blijft dus noodzaak! Kom daarom het bestuur versterken. De huidige bestuursleden hebben al wat oudere kinderen en willen de club verjongen.

De BBSB biedt aan:

- een goed lopende organisatie
- geld in kas
- goede afspraken met de gemeente
- gezelligheid
- kerstpakket
- betrokkenheid bij wijk

Wat wordt er van je verwacht?

- een paar keer per jaar vergaderen.
- af en toe overleggen met de gemeente.
- penningmeester: subsidie-aanvraag met begroting.
- 1 x per maand een opruimronde op zaterdag. De opruimronde begint om 10 uur met koffie en is om 12 uur uiterlijk klaar. Kinderen mogen mee.

Meld je aan bij Annemieke:

tel. 323 96 39 of Edith: tel. 360 70 96

Financiële steun voor wijkactiviteiten

Altijd al zin gehad om iets te organiseren voor de wijk, maar daarvan afgezien vanwege de kosten? Dan biedt bewonersorganisatie BOB misschien uitkomst. De BOB heeft namelijk een 'potje' om dergelijke activiteiten financieel te ondersteunen. Voorbeelden van gesubsidieerde projecten zijn ondermeer het

Tangofestival, het bouwdoorp, Boona Baana en koninginnedag.

Waarop toetst de BOB je aanvraag? Allereerst moet een activiteit voor de hele wijk zijn, het mag geen commerciële of besloten activiteit zijn en de BOB-subsidie mag niet de enige financieringsbron zijn.

Subsidieaanvragen kunnen gestuurd worden naar: Bewonersorganisatie Bottendaal (BOB), per adres Wijkcentrum De Burghardt, Burghardt van den Berghstraat 114, 6512 DR Nijmegen.

Mevrouw van Rijn Foto's: Willemien Geboers

Mevrouw van Rijn en de St. Stephanusstraat

Een relatie van 50 jaar

“Laten we met zijn allen er voor zorgen en waken dat onze

St. Stephanusstraat een fijne straat mag blijven tot in lengte van dagen.”

Met deze wens eindigde mevrouw van Rijn in september haar toespraak op het druk bezochte feest van de St. Stephanusstraat. Zij heeft veel te vertellen over het leven in haar geliefde straat in Bottendaal. Ze woont er immers al een halve eeuw.

DOOR: BAS JANSSEN

Sinds 1955 woont Mevrouw van Rijn in een mooi huis in de St. Stephanusstraat. Haar 3 dochters en zoon zijn al lang het huis uit en na het overlijden van haar man in 2005 woont ze hier alleen. Mevrouw van Rijn is 80 jaar en kan zich nog heel goed redden in haar grote huis: “Ik ben eigenlijk best actief. Ik ken veel mensen in de straat en mijn kinderen vinden het heerlijk om hier een paar dagen op bezoek te komen.”

Mevrouw van Rijn is erg levendig, ze praat snel en duidelijk met een Rotterdams ac-

cent. Ze komt uit de havenstad waar ze op een kantoor heeft gewerkt. In Rotterdam heeft ze in 1949 haar man leren kennen: “We zijn naar Nijmegen gegaan omdat hij bij de luchtmacht op de Groesbeekseweg ging werken. Toen ben ik gestopt met mijn baan, want het was in de jaren vijftig niet normaal dat een getrouwde vrouw werkte.”

Paleisje

Bottendaal heette in 1955 de Zeeheldenbuurt, waar veel fabrieken en nog meer winkeltjes gevestigd waren. Toen de familie

van Rijn zich in de Stepanusstraat vestigde, waren de gevolgen van de schaarste door de oorlog nog aanwezig: “We moesten het huis een tijd delen met nog een gezin. We hadden ook last van de stank van de Dobbelmanfabriek, waar toen al actie tegen gevoerd werd. Maar ik heb in de Stephanusstraat altijd prettig gewoond. Vanwege de contacten met mensen in de buurt. Maar ook omdat alles goed bereikbaar was: de scholen, de winkeltjes voor de dagelijkse boodschappen, het centrum en het werk van mijn man.”

In een halve eeuw is in Bottendaal veel veranderd. De slagerij, de groenteboer, de bakker en wasserij zijn net zoals vele andere winkeltjes verdwenen. Grote panden werden studentenhuizen die niet goed onderhouden werden. Maar door de inzet van de ex-studenten werd de wijk ook verbeterd. Samen met de oudere buurtbewoners voerden zij actie voor een betere leefbaarheid. De fabrieken werden vervangen door nieuwe woningen. De huizen in de straat werden particulier bezit en zoals mevrouw van Rijn het formuleert ‘ieder heeft er zijn eigen paleisje van gemaakt’. De straten staan nu niet meer vol met fietsen van studenten maar met auto's van huiseigenaren.

De Stephanusstraat

Soepzooi

Volgens Mevrouw van Rijn vond men vroeger de Zeeheldenbuurt een volkswijk, waar je de neus voor ophaalde: "Ik hoorde dat het hier een soepzooi was, maar daar heb ik niets van gemerkt. Ik had het druk met mijn huishouden en uiteindelijk heeft iedereen dezelfde problemen." De mentaliteit is volgens haar wel veranderd omdat er toen meer sociale controle was. Dat heeft zowel voor- als nadelen. Zo had de katholieke kerk vroeger veel invloed op het dagelijks leven: "Mensen uit de buurt vroegen aan mij of we wel volgens de kerk leefden, omdat we niet ieder jaar een kind kregen. De zusters die op de lagere school les gaven waren erg conservatief, waardoor meisjes minder kansen kregen. En de pater dacht dat hij overal verstand van had en bemoeide zich met de schoolkeuze van mijn dochters. Ik werd erg boos toen bleek dat alleen de kinderen van advocaten en dokters door konden leren op een katholieke school. Mijn dochters waren erg slim en bijde-

hand en ik heb er voor gezorgd dat zij naar het Nijmeegs Lyceum konden." Mevrouw van Rijn is altijd haar eigen gang gegaan in de St. Stephanusstraat en doet dat ook nu nog. Ze is nog steeds heel actief: "Ik onderhoud mijn tuin, ik zing in een koor van een verpleeghuis, doe wat aan handwerken en ik zit vaak achter de computer." Met hulp van haar kinderen kan ze met de nieuwste communicatiemiddelen aan de slag. Haar dochters en zoon wonen ver weg maar via de computer en webcam kan ze met hen en haar kleinkinderen praten en ook tegelijk zien: "Ik kan zo iedereen goed bereiken, dat is me vanaf het begin goed gelukt. Het is erg leuk om te chatten en om e-mails te ontvangen. En sinds kort heb ik het internet ontdekt."

Maaltijden

Mevrouw van Rijn is erg aan haar grote huis en aan haar straat gehecht. Ze heeft hier haar kinderen zien opgroeien,

maar ook haar man kunnen opvangen toen hij ziek was. Dankzij de spontane hulp van haar burens heeft ze hem lang thuis kunnen verzorgen: "Ik heb veel sociale bewogenheid en betrokkenheid uit de buurt ervaren tijdens de ziekte van mijn man: autoritjes, wandelingen met de rolstoel, warme maaltijden brengen en naar het verpleeghuis op bezoek voor een borreltje."

De saamhorigheid van de straat is ook duidelijk gebleken tijdens het succesvolle straatfeest van afgelopen september. Volgens mevrouw van Rijn heeft de St. Stephanusstraat nog veel toekomst en ze wil hier nog zo lang mogelijk blijven wonen: "Het is een populaire straat. Ik heb wel eens de vraag gekregen of ik een seintje wil geven als ik ga verhuizen. Maar dat ben ik nog lang niet van plan!" ■

Seinhuisje in spookkuil

De meeste mensen kennen het seinhuisje langs het spoor wel, al is het vanaf de straat (dr. Jan Berendstraat) niet zichtbaar. Je komt er langs als je de trap af gaat naar de hondenuitlaatplaats. Het mooie seinhuisje staat er leeg en triest bij. Wat gaat er mee gebeuren?

DOOR KARIN ALBERS

Krakers

Officieel staat het gebouwtje te boek als een “verkeersleidingpost”. Het is eigendom van ProRail. Volgens Joost Mulder van ProRail is pas vorige maand de seinbedienings-installatie uit het gebouw verwijderd. Deze is verplaatst naar de relaiskast enkele meters verderop. Tot die tijd was het gebouw dus nog in gebruik. Vreemd, want in 2001 is het seinhuisje gekraakt en volgens de krakers stond het toen al drie jaar leeg.

Platgooien

Op dit moment is het seinhuisje in ieder geval helemaal leeg en dichtgetimmerd, of om het in de woorden van ProRail te zeggen: “kraakproof”. Begin 2006 is het nog even gekraakt geweest en ook was het korte tijd een verzamelplek voor junks. Volgens wijkagent

Hans van Alphen zou de politie het gebouw graag platgooien. ProRail heeft plannen om het seinhuisje te verkopen aan NS Vastgoed. ProRail beheert namelijk spoor en rails, en NS Vastgoed beheert de gebouwen van de NS.

Monument?

Binnenkort zal de gemeente Nijmegen door een extern bureau een onderzoek laten uitvoeren naar het gebouw. Dit is kenbaar gemaakt aan ProRail. De gemeente wil meer weten over het seinhuisje, bijvoorbeeld wie de architect is en wat het bouwjaar is. Hetty Peterse van de afdeling Architectuur en Monumenten vindt het seinhuisje een mooi voorbeeld van de bouwstijl “nieuwe zakelijkheid”. Zij zegt dat de gemeente het gebouw graag wil behouden en zo mogelijk een monumentenstatus zal geven. ■

foto's: Willemien Geboers